

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 29.04.2024., 09:08:11 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/23-01/28	376-08/1B	
Urudžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-24-03	0	

d3845516

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

i broj: UsII-158/2023-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Mire Kovačić, predsjednice vijeća, Snježane Horvat-Paliska i Radmile Bolanča Vuković, članica vijeća, te više sudske savjetnice – specijalistice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Županijske uprave za ceste Istarske županije, M.B.Rašana 2/4, Pazin, zastupanog po opunomoćeniku odvjetniku iz Odvjetničkog društva protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe zastupanog po opunomoćeniku iz Odvjetničkog društva radi donošenja dopunskog rješenja u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 10. travnja 2024.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/18-11/283, URBROJ: 376-05-3-23-22 od 18. kolovoza 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Nalaze se tužitelju Županijskoj upravi za ceste Istarske županije da zainteresiranoj osobi naknadi trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 622,14 eura, u roku od 60 dana od primitka ove presude.
- IV. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti od 18. kolovoza 2023. odbijen je zahtjev Županijske uprave za ceste Istarske županije za donošenje dopunskog rješenja kojim se utvrđuje točan iznos godišnje naknade za pravo puta iz točke V. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA:UP/I-344-03/18-11/283, URBROJ:376-10-18-9 od 17. svibnja 2018.
2. Tužitelj je protiv rješenja tuženika podnio tužbu zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi u bitnome da iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi

da se tuženik poziva na Zaključak o pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. prema kojem u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama tuženik može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta koje je sastavni dio rješenja. Ističe da iz sadržaja navedenog pravnog shvaćanja ne slijedi da tuženik ne bi mogao naknadno donijeti i dopunsko rješenje ako osnovnim rješenjem nije riješio sva pitanja koja su bila predmet postupka. Smatra da se navedeno pravno shvaćanje ne odnosi na one situacije koje se mogu podvesti pod mogućnost donošenja dopunskog rješenja a koja pravna materija je regulirana člankom 100. Zakona o općem upravnom postupku. Ističe da je tuženik u identičnim činjenično pravnim situacijama donosio dopunska rješenja kojim je utvrdio točan iznos godišnje naknade za pravo puta. Smatra da u ovoj pravnoj stvari tuženik rješenjem od 17. svibnja 2018. nije riješio sva pitanja jer je ostalo neriješeno pitanje točnog novčanog iznosa godišnje naknade za pravo puta, a koji novi podatak i to u vidu dostavljenog obračuna od strane tuženik je uredno primio nakon donošenja rješenja od 17. svibnja 2018. te je trebao po službenoj dužnosti ili po prijedlogu tužitelja donijeti dopunsko rješenje kako je to traženo zahtjevom a ne zahtjev odbiti. Navodi da načelo strogog, formalnog legaliteta, na kojem je temeljen ovršni postupak podrazumijeva da sud može ovrhu odrediti samo radi naplate upravo onih novčanih tražbina koje su utvrđene u ovršnoj-izvršnoj ispravi i u opsegu u kojem su određene, pa stoga rješenjem o ovrshi sud ne može odrediti da se ispuni ni drugo ni više nego što je ovršenik dužan na osnovi ovršne-izvršne isprave. Predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporavano rješenje tuženika i dopuni rješenje od 17. svibnja 2018. točkom VIII. kojom se utvrđuje iznos godišnje naknade za pravo puta. Potražuje troškove upravnog spora.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te je istakao, pozivajući se na Zaključak sjednice sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske da navedeno shvaćanje isključuje pravo javnopravnog tijela da naknadno donosi dopunsko rješenje kojim bi se na drugačiji način utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta u odnosu na način utvrđen rješenjem od 17. svibnja 2018. Ističe da je bespredmetno pozivanje tužitelja na rješenje tuženika KLASA: UP/I-344-03/16-11/121, URBROJ: 376-05-3-23-71 od 15. veljače 2023. kao usporedivo jer se u tom predmetu radi o donošenju dopunskog rješenja radi drugih razloga odnosno novih podataka o trasama EKI u odnosu na podatke u rješenju pa stoga nije usporedivo niti primjenjivo u ovom predmetu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu I

u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da u konkretnom slučaju nisu ostvareni uvjeti iz članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku za donošenje dopunskog rješenja jer ne postoji ni jedno otvoreno pitanje o kojem tuženik u konkretnom predmetu nije odlučio. Navodi da je rješenjem tuženika u odnosu na koje se traži donošenje dopunskog rješenja radi utvrđivanja visine naknade za pravo puta, to pitanje bilo predmetom provedenog postupka te je isto riješeno na način da je nadležno tijelo odredilo parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta a zainteresirana osoba izradila je izračun. Smatra da tužitelj u zahtjevu za donošenje dopunskog rješenja ne navodi nove činjenice ili nove podatke koji bi vodili tome da se ovdje radi o novom predmetu o kojem je potrebno raspravljati i donijeti odluku, već zahtjev za donošenje dopunskog rješenja temelji isključivo pozivanjem na

obračun iznosa naknade za pravo puta a koji obračun proizlazi iz već ranije provedenog i pravomoćno okončanog upravnog postupka i utvrđenih parametra kao i ovlasti tuženika da samu obvezu izračuna naknade prenese na zainteresiranu osobu. Taj obračun je u vrijeme izdavanja predmetnog rješenja prema utvrđenim parametrima za tužitelja bio nesporan a što tužitelj i potvrđuje u svojoj tužbi u kojoj navodi iznos obračuna godišnje naknade za pravo puta od 1.328.963,25 kn odnosno 176.383,74 eura kako ga je zainteresirana osoba izradila. Predlaže odbaciti ili podredno odbiti tužbu. Potražuje trošak za sastav odgovora na tužbu.

5. Sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.-ZUS) odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

6. Tužitelj je dostavio podnesak kojim se očituje na odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe. Odgovor tuženika smatra neosnovanim i navodi da nije točno da je novčani iznos naknade određen putem parametara već je samo odrediv temeljem parametra, a rješenje iz 2018. ne sadrži nikakav novčani iznos pa samim tim ni novčanu obvezu koja bi točno brojem bila određena u odnosu na zainteresiranu osobu. Smatra da svako javnopravno tijelo ima dužnost da njegovo rješenje bude određeno u vezi novčane obveze pa makar i dopunskim rješenjem kako ne bi pravo koje je ovlaštenik priznato ovisilo isključivo o dobroj vjeri dužnika hoće li ispuniti obvezu iz rješenja koje je izvršno. U odnosu na odgovor zainteresirane osobe smatra da je isti neutemeljen. Ističe da izračun kojeg je zainteresirana osoba napravila nakon donošenja rješenja 2018. i u toj ispravi sadržana novčana svota koja se odnosi na iznos pripadajuće naknade za pravo puta je nova činjenica i podatak kojeg prije nije bilo pa ga tuženik nije mogao uzeti u obzir pri donošenju rješenja iz 2018. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema obrazloženju rješenja tuženika proizlazi da je tužitelj 4. kolovoza 2023. podnio zahtjev za donošenje dopunskog rješenja na temelju članka 100. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. –ZUP) kojim se utvrđuje točan iznos godišnje naknade za pravo puta iz točke V. rješenja tuženika od 17. svibnja 2018. Rješenjem od 17. svibnja 2018. zainteresirana osoba utvrđena je infrastrukturnim operatorom te je utvrđeno da ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama koje se nalaze u vlasništvu Republike Hrvatske i pod upravljanjem Županijske uprave za ceste Istarske županije, utvrđena je količina elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) na temelju Elaborata o pravu puta i utvrđeni su parametri na temelju kojih je obavezan u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta i isti zajedno s podacima koji su primijenjeni dostaviti tuženiku i tužitelju. Nadalje proizlazi da nije naveden točan iznos godišnje naknade za pravo puta, međutim utvrđeni su parametri s obzirom na količinu, vrstu i prostorni položaj EKI na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici prema podacima koje je zainteresirana osoba dostavila u Elaboratu o pravu puta a koje se koriste za pristup, postavljanje, korištenje, popravljivanje i održavanje EKI te je primijenjen iznos naknade propisan člankom 7. stavkom 1. i člankom 6. stavkom 2. Pravilnika o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.-Pravilnik) na način kako je to navedeno u članku 7. stavcima 2., 3. i 4. Pravilnika. Tužba podnesena radi poništavanja rješenja iz 2018. odbijena je ovosudnom presudom poslovni broj: UsII-232/18.

9. Valja reći da je 1. lipnja 2018. dostavio obračun godišnje naknade za pravo puta u iznosu od 1.328.963,25 kn odnosno 176.383,74 eura koji iznos nije sporan, a rješenjem iz 2018. određen je rok u kojem je obvezan platiti naknadu za pravo puta za prvu godinu kao i rokovi dospjeća plaćanja svake sljedeće godine.

10. Člankom 100. stavkom 2. ZUP-a propisano je da ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka može na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje).

11. Prema ocjeni ovoga Suda u konkretnom slučaju ne radi se o pitanjima koja su predmet postupka, a nisu riješena rješenjem tuženika od 17. svibnja 2018., kako to pogrešno smatra tužitelj. Tuženik se osnovano poziva na Zaključak o pravnom shvaćanju sa sjednice Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 17. rujna 2019. prema kojem u primjeni članka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – ZEK), tuženik može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenima u Elaboratu za pravo puta koje je sastavni dio rješenja, pa i ovaj Sud nalazi da navedeno isključuje pravo javnopravnog tijela da naknadno donosi dopunsko rješenje kojim bi se na drugačiji način utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta u odnosu na način utvrđen rješenjem tuženika od 17. svibnja 2018., stoga nije bilo osnove za donošenje dopunskog rješenja.

12. Prigovor tužitelja da je tuženik već u identičnim činjeničnim i pravnim situacijama donosio dopunska rješenja kojim je točno utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta nije odlučan jer se ne radi o istoj situaciji kao u konkretnom slučaju već o donošenju dopunskog rješenja na temelju drugih razloga, a to su novi podaci o trasama EKI-a u odnosu na podatke navedene u rješenju.

13. Imajući na umu navedeno trebalo je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev tužitelja (točka I. izreke presude).

13. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora je neosnovan na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a (točka II. izreke presude).

14. Zainteresiranoj osobi je sukladno članku 79. stavku 1. i stavku 4. ZUS-a priznat trošak sastava odgovora na tužbu u traženom iznosu od 622,14 eura (točka III. izreke presude).

15. Odluka o objavi presude (točka IV. izreke presude) temelji se na članku 14. stavku 8. ZEK-a.

U Zagrebu 10. travnja 2024.

Predsjednica vijeća
Mira Kovačić

Dokument je elektronički potpisan:
Mira Kovačić

Vrijeme potpisivanja:
26-04-2024
12:44:40

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Kovačić
G=Mira
CN=Mira Kovačić